

JEŽÍŠOVA PODOBENSTVÍ

Lidé rádi poslouchali Ježíšova podobenství. Byly to příběhy nejen krásné, ale také velmi poučné. Aby nás naučil, že máme milovat i své nepřátele, Ježíš pověděl podobenství o člověku, který pomohl svému nepříteli, když padl mezi loupežníky a byl od nich oloupen a zraněn. Aby nás naučil odpouštět, vyprávěl smutný příběh o bezcitném pánu. A abychom poznali, že nás Pán Bůh má rád i tehdy, když jsme ho urazili, pověděl nám podobenství o otci, který čeká na svého nezvedeného syna, a dokonce mu jde naproti... Dobře si zapamatuj podobenství našeho božského Učitele! Jsou to nejkrásnější příběhy, jaké můžeš v životě číst, a jsou také pro náš život nejdůležitější.

Aby nás Ježíš naučil odpouštět urážky, pověděl toto podobenství: Byl jeden král, který chtěl dát do pořádku úcty se svými poddanými. Poslal tedy svého sluhu pro pána, který mu byl dlužen šedesát milionů. Onen pán se právě bavil se svým přítelem. Když slyšel, že ho volá král, zbledl...

Přišel ke králi a řekl: „Veličenstvo, oněch šedesát milionů teď právě nemám po ruce, a proto je nemohu vrátit.“ „Dobrá,“ řekl král, dám tě tedy prodat za otroka, i tvou ženu a tvé děti; tvůj dům a všechno, co máš, bude prodáno, a tak bude tvůj dluh zaplacen.“ Ten pán však padl před králem na kolena a prosil: „Měj se mnou strpení a všechno ti zaplatím!“ Král byl velmi dobrý a když viděl, jak je onen pán zoufalý, odpustil mu celý dluh: „Jdi klidně domů, nemusíš mi vracet nic.“

Když se však ten pán vracel domů, potkal svého chudého známého, který mu byl dlužen padesátikorunu. Hned ho chytil pod krkem a křičel: „Zaplat' těch padesát korun, co mi dlužíš!“ Ale ten tolik neměl. Proto padl před ním na kolena a prosil: „Měj trochu strpení a jen co něco vydělám, hned ti tu padesátikorunu vrátím.“ On však nechtěl čekat a dal ho zavřít do vězení.

Když lidé viděli, co se stalo, rozzlobeni běželi ke králi a všechno mu řekli. Tu se král velmi rozhněval a řekl onomu pánovi: „Špatný člověče! Odpustil jsem ti celý dluh, protože jsi mě o to prosil. Neměl jsi tedy i ty odpustit svému známému? Nechci tě vidět! Zavřete ho do vězení, dokud nezaplatí do posledního haléře!“ „Zrovna tak udělá s vámi můj nebeský Otec,“ řekl Ježíš, neodpustíte-li svým bratřím a sestrám.

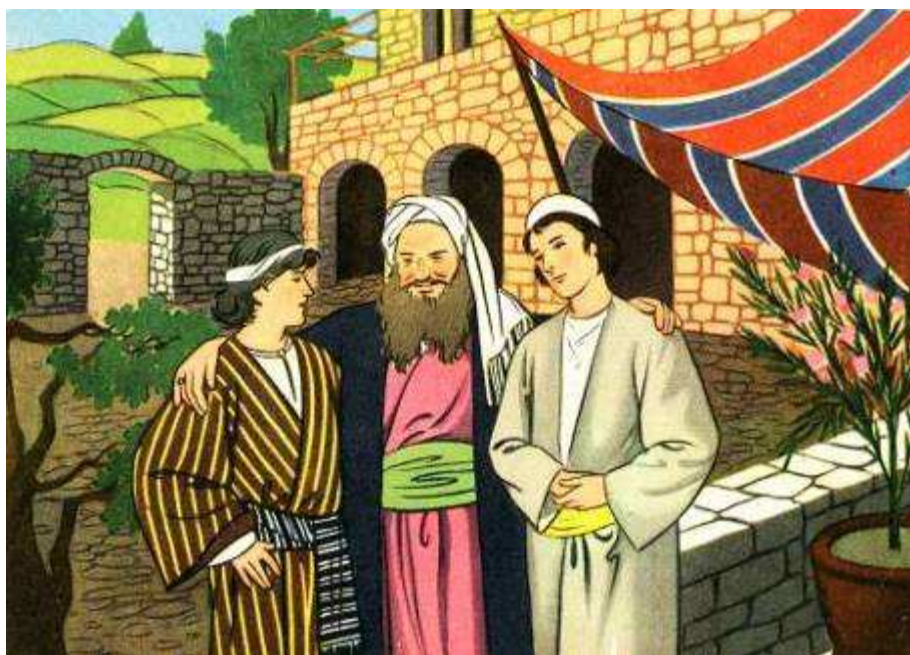
Abychom lépe pochopili Boží přikázání „Miluj svého bližního jako sám sebe,“ Ježíš pověděl toto podobenství: Po cestě, která vede z Jeruzaléma do Jericha, šel člověk. Na opuštěném místě mezi skalami na něho najednou vyskočili dva lupiči, přepadli ho, obrali, poranili a polomrtvého nechali ležet. Pak utekli.

Brzy potom šel tou cestou židovský kněz. Viděl chudáka ležet, ale šel dál a nestaral se o něho. Potom přešel okolo něho služebník jeruzalémského chrámu, ale i on nechal nešťastníka ležet. Když však tudy jel na svém oslu jeden Samaritán, který vůbec neměl Židy v lásce, ihned sestoupil a pečlivě obvázal jeho rány. Pak ho naložil na svého osla a odvezl ho do nejbližší hospody.

Když dojel do hospody, řekl hostinskému: „Zde máš peníze a starej se o něho. Kdyby to však nestačilo, zbytek ti doplatím, až se tudy budu vracet.“ Když Ježíš skončil podobenství, zeptal se: „Kdo z těch tří se k onomu chudákovi zachoval opravdu jako bližní?“ Odpověděli mu: „Ten, který se o něho postaral.“ „Ano,“ řekl Ježíš, „Bližní je každý člověk, který potřebuje naší pomoci, naší lásky.“

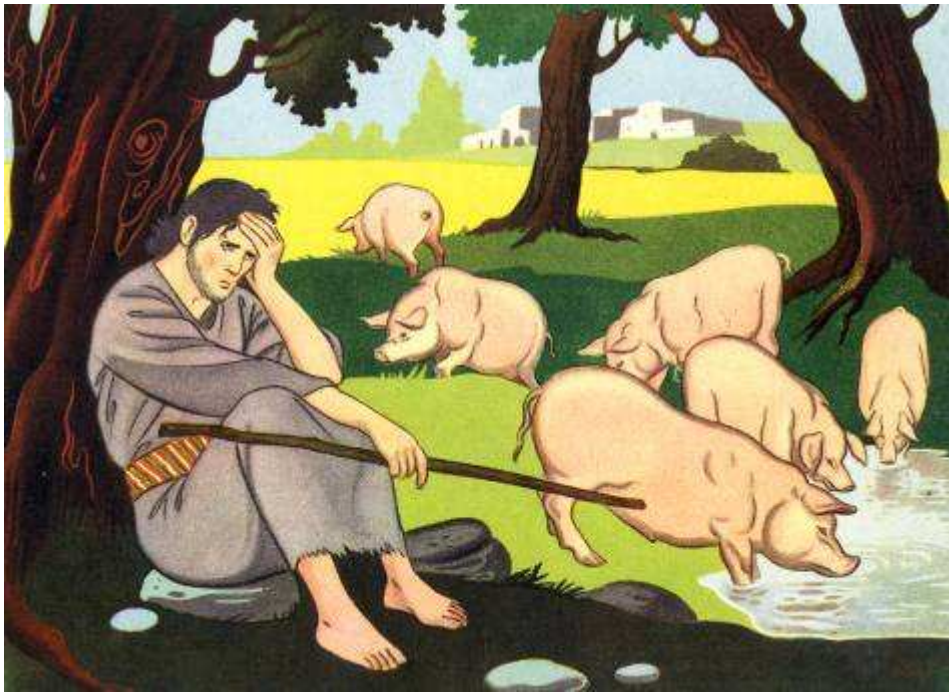
Jednou nás chtěl Ježíš naučit, že Pán Bůh je náš dobrý Otec, který rád odpouští i hříšníkům. Proto pověděl toto podobenství: Bohatý otec měl dva syny. V jeho krásném domě jim nic nescházelo: bohatství, služebníci, všechno, co si jen přáli. Jednoho dne si však mladší syn (ten v pruhovaných šatech) vzal do hlavy nešťastný nápad.

Řekl svému otci: „Otče, dej mi tu část ze všeho bohatství, kterou mám zdědit. Odejdu odtud pryč.“ Otec velmi zesmutněl, ale rozdělil synům své peníze. Sotva dostal mladší syn svůj díl, naložil svá zavazadla na velblouda a odjel. Otec myslil na to, co asi nezkušeného mladíka v cizině potká, a plakal.

V cizině brzy našel špatné přátele, kteří se od něho dávali zvat na zábavné večírky a kterým platil jídlo a pití. Viděli, jak je nezkušený, a proto ho využívali a dokonce ho sváděli k mnoha hříchům.

Zakrátko všechny peníze prohýřil a špatní přátelé ho opustili. Nikdo z nich mu nepomohl. Tak nakonec musel u cizího člověka pást vepře, protože nic neuměl, a jinou práci nedostal. Byl velmi špatně placen a měl hlad. Rád by byl jedl lusky, které žrali vepři, ale nikdo na něho nemyslíl.

Ve své bídě si vzpomněl, jak to doma bývalo krásné, jak se tam měl dobře. Vrátil se domů a řekl svému otci: „Tatínku, uznávám, že už nejsem hoden být tvým synem. Vezmi mě třeba za sluhu, ale nech mě zase doma.“ Byl ještě daleko, když ho otec z balkónu viděl přicházet. Sotva ho poznal, už mu běžel naproti.

Vzal ho okolo krku a líbal, jako by se nic nestalo. Syn se velmi styděl a řekl: „Otče, zhřešil jsem proti Bohu i proti tobě. Už si nezasluhuji být tvým synem.“ Otec ho však ani nenechal domluvit a řekl služebníkům: „Rychle přineste čisté šaty, nové střevíce, prsten... Rychle! Připravte hostinu a jezme a pijme, protože tento můj syn byl mrtev, a zase žije, byl ztracen, a je zase nalezen.“ A Ježíš ukončil takto: „Tak Bůh odpouští těm, kteří ho z celého srdce prosí o odpuštění.“